

rømme, at dette efter Regjeringens Opfattelse er et meget vidt Begreb. Vi vide jo Alle, at en Embedsmand en Gang blev affkediget, fordi man paa hans Bord havde fundet en Bog om, ikke en Gang socialistiske, men sociale Emner. Dette var jo i høi Grad krænkende, og derfor blev han affkediget. (Dinesen: Hvem var det?). Ja, det er jo en bekendt Sag fra nogle Aar tilbage. (Dinesen: Bevis!). Jeg husker ikke Navnet i Diebliffet. (Dinesen: Saa skulde De lade være at tale derom!) Nei, det er fuldstændig in confesso, og inden Mødet er forbi, skal det ærede Medlem faae Beviset derfor. Det er altsaa dette at have en vis Anskuelse, ikke dette at være Medlem af en Jagforening, der efter Regjeringens Opfattelse er forbudt, i alt Fald for de fast ansatte Mænd. Gige overfor dette har det jo i denne politiske Sag mindre Betydning, at Ministeren giver os lidt Mundgodt og siger, at de gerne maa være Venstre-mænd, men at Socialdemokrater er det Eneste, de ikke maa være. Jeg tror, at vi sætte mindre Pris paa denne Høflighed fra Regjeringens Side. Naar Regjeringen blot vil holde Grundloven og give os vor Ret, da tror jeg, den kan beholde sin Høflighed for sig selv. Det forekommer mig nu, at disse Bestillingsmænd for Fremtiden blive noget anderledes stillede. Naar vi nu vide, at de for Fremtiden fra Regjeringens Side behandles som Regjeringens private Tjenere og have at følge Regjeringens politiske Anskuelse, maa vi jo med Hensyn til Bevillinger til den stille os ganske anderledes. (Marineministeren [Ravn]: Det er blot Stude, at de allerede have stillet sig saa slet, som vel muligt.) Ja, saa vil der i alt Fald ikke være Grund til at stille sig bedre, saa længe vi have den nuværende Regjering. Saa maa de være henvisne til den Forbundsstælle og det Vaaben, som Regjeringen altid bruger, de provisoriske Love, der maa de søge deres Redning, saa have de jo Alle Gavn og Nytte af Ministerens Fremgangsmaade. Jeg tror ikke, der er Andet for os at gjøre. Jeg ender derfor med at sige, at for Fremtiden ere disse faste Bestillingsmænd at betragte som Mænd, ansatte i Regjeringens private Tjeneste. Regjeringen staar os ikke til Ansvar for, hvorledes den bestyrer disse offentlige Værster. Vi have ikke Noget der at gjøre, og som Følge deraf heller ikke nogen Pligt til at bevilge Noget i den Retning.

Sarald Jensen: Jeg har en noget anden Opfattelse af den ærede Marineministers Udtalelse end det ærede Medlem for

Weile Amts 2den Valgfreds (Berg). Det skulde glæde mig, om den Fortolkning, som det ærede Medlem lagde i den, var den rigtige, men jeg forstod i ethvert Tilfælde Ordene en hel Del anderledes. Saavidt jeg opfattede det, udtalte den ærede Marineminister, at han hidtil ved Antagelsen af Arbejdere ikke havde taget Hensyn til Vedkommendes politiske Anskuelser, men Administrationen var berettiget til at træffe de Foranstaltninger, som den ansaa for heldige, og der laa dert for mig ligesom en Trusel, et Varsel om, at den Fremgangsmaade, som Ministeren vedgik, at han hidtil ikke havde anvendt overfor Arbejderne, nu vilde blive benyttet, at Administrationen nu vilde træffe de Foranstaltninger, som den ansaa for hensigtsmæssige. Dette kunde jeg ønske at faae lidt nærmere Oplysninger om af den ærede Minister, og jeg haaber, at han vil tydeliggjøre disse sine Ord saaledes, at det vil staa klart, om det er det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgfreds eller mig, som har misforstaaet dem. Den ærede Minister udtalte, at de faste Arbejdere ved Orlogsværftet ikke kunde være Socialdemokrater, fordi de bekyndte sig til Væresætninger, som umuliggjorde dette. Jeg kunde ønske, at den ærede Minister kom lidt nærmere ind paa, hvad det er for Væresætninger i Socialismen, som gjøre det umuligt, at de faste Arbejdere ved Orlogsværftet kunne være Socialdemokrater. Jeg kan til Nød forstaa, at de militære Love og Reglerne for Antagelse af Arbejdere ved Orlogsværftet kunne forbyde de Arbejdere, der antages at være Medlemmer af socialistiske Foreninger eller nogen Jagforening, skjøndt jeg ikke billiger det. Men jeg kan ikke indse, hvorledes det skulde kunne forhindres, at de vare Socialdemokrater, og hvilke Væresætninger det er, der i og for sig skulde være saa vederstyggelige, at de altsaa ikke kunne forbindes med Ansættelse i Statens Tjeneste. Jeg tror, at det vil være rigtigt, at den ærede Minister, for at klargjøre Spørgsmaalet saa godt som muligt for Thingets Medlemmer, udtalte sig lidt mere om disse Væresætninger, om det er de gamle fortærskede Paastande, som Socialdemokraterne have været i Gjensind for under den Kamp, de have ført for at arbejde sig frem til et Parti af den Størrelse, som det nu er, eller om det er noget Nyt, der er fremkommet, om det f. Ex skulde være Væresætninger om, at vi ikke vilde holde Landets Love, thi det tror jeg dog næppe, de have haft noget Bevis for. Naar den ærede Minister vil se tilbage paa Socialdemokratiets Virksomhed her i Landet, saa vil han se, at Socialdemokraterne hidtil have høiet sig for